

دریاچه ارومیه در صدر فهرست جایگزین ناپذیرترین مکان‌های طبیعی زمین

دانشمندان فهرستی از جایگزین ناپذیرترین مکان‌های طبیعی زمین را منتشر کرده‌اند، فهرستی که نام دریاچه ارومیه سه بار در آن تکرار شده است

خبرگزاری آران/سرویس دریاچه ارومیه

دانشمندان فهرستی از جایگزین ناپذیرترین مکان‌های طبیعی زمین را منتشر کرده‌اند، فهرستی که نام دریاچه ارومیه سه بار در آن تکرار شده است.

محمود حاج‌زمان: صحبت درباره گونه‌های در معرض تهدید، در معرض خطر، یا منقرض شده کاری معمول است. اما بخش مهمی از توانایی یک گونه خاص برای زنده ماندن به محیط‌زیستی باز می‌گردد که در آن زندگی می‌کند. به همین دلیل، مطالعه جدیدی که این هفته در مجله ساینس چاپ شده است، با تجزیه و تحلیل داده‌های فهرست قرمز گونه‌های در معرض تهدید انجمن بین‌المللی حفظ منابع طبیعی و همچنین اطلاعات پایگاه داده جهانی مناطق حفاظت شده، فهرست کاملی از مهم‌ترین مناطق حفاظت شده زمین را منتشر کرده است؛ مناطقی که در صورت نابودی به هیچ وجه قابل جایگزین شدن نیستند.

به گزارش پاپ‌ساینس، برای تعیین آنکه هر منطقه تا چه میزان جایگزین ناپذیر است، دانشمندان داده‌های 173 هزار منطقه حفاظت شده و 21500 گونه را مورد بررسی قرار دادند. یک فاکتور کلیدی این است که هر منطقه چگونه در بقای یک گونه مشارکت دارد؛ یعنی پتانسیل بقا یا پتانسیل از دست رفتن یک گونه در صورت عدم اقدام برای نجات آن تا چه حد است. بیشه‌زارها، جنگل‌ها، مناطق کوهستانی، تالاب‌ها و سایر زیستگاه‌های زمین خانه گونه‌هایی هستند که اغلب جای دیگری روی زمین وجود ندارند. بنابراین مدیریت یا سوءمدیریت این مناطق می‌تواند تفاوتی کلیدی در تلاش‌های بقای گونه‌ها داشته باشد.

در مجموع، 137 منطقه در 34 کشور دنیا به عنوان مهم‌ترین مناطق حفاظت شده زمین شناسایی شدند. اگرچه برخی از این مناطق در حال حاضر تحت پوشش برنامه حفاظتی میراث جهانی یونسکو قرار دارند، اما بیش از نیمی از آنها زیر پوشش این برنامه نیستند؛ از جمله پارک ملی سیئرا نوادا سانتا مارتا (Sierra Nevada de Santa Marta) در کلمبیا که به عنوان جایگزین ناپذیرترین منطقه دنیا شناسایی شده است. این پارک مامن تعداد از گونه‌های بومی و در معرض خطر دنیا محسوب می‌شود

ذخیره گاه طبیعی

محل‌های دیگری مانند ذخیره‌گاه طبیعی جنگل‌های بارانی پارامو اورائو (Parramo Urrao) نیز هستند که تنها نام مناطق حفاظت شده را یدک می‌کشند و در عمل هیچ حفاظتی در آنها صورت نمی‌گیرد. نام دریاچه ارومیه سه بار در این فهرست آمده است: یک بار به عنوان تالابی با اهمیت بین‌المللی (طبق کنواسیون رامسر)، بار دیگر به عنوان ذخیره‌گاه زیست‌کره یونسکو، و بار سوم نیز به عنوان پارک ملی.

اگرچه 13 درصد از خشکی‌های زمین جزو مناطق حفاظت شده محسوب می‌شوند؛ اما به دلایل مختلف و بر خلاف عنوانی که یدک می‌کشند، هیچ اقدام حفاظتی در آنها اجرا نمی‌شود. همچنین این مطالعه اظهار می‌کند که بسیاری از برنامه‌های مدیریتی محلی به نحوی بر «گونه‌های کاریماتیک» (مثل خرس‌های پاندا) متمرکز شده‌اند، که باعث صدمه دیدن زیست‌بوم به عنوان یک مجموعه واحد می‌شوند. برای مدیریت موثرتر این مناطق به نحوی که تمام گونه‌های در معرض تهدید -اعم از کوچک و بزرگ و جذاب و غیرجذاب- حفظ شوند، محققان توصیه می‌کنند تا روی گونه‌هایی هدف‌گذاری شود که منطقه مذکور بالاترین التزام را برای حمایت از آنها دارد.

اگرچه مطالعه مذکور بر مبنای مطالعات قدیمی‌تری انجام شده که به اهمیت تعداد رو به رشد مناطق حفاظت شده جهان پرداخته بودند؛ اما تمرکز مطالعه جدید بر بهبود تلاش‌های مدیریتی در مناطق حفاظت شده فعلی است. یکی از توصیه‌های گزارش این است که مناطق باقی‌مانده‌ای که هنوز تحت حفاظت قرار ندارند، به عنوان میراث جهانی شناخته شوند تا حفاظت خاص چنین تمایزی شامل حال آنها شود. برای مطالعه فهرست کامل مناطق جایگزین ناپذیر زمین [اینجا](#) کلیک کنید. /خ

پایان پیام.